

[Aksel Larsen.]

Ja, ud over dette har jeg kun nogle slutbemærkninger, men forinden vil jeg kort redegøre for, hvordan vi vil stemme om de sager, der må antages at komme til afstemning.

Vi vil ved afstemningen over ændringerne i loven om afgift af spiritus m. m. samt i loven om forskellige forbrugsafgifter stemme imod den forhøjede skat på elektriske lamper og sikringer. Vi vil ved afstemningen over ændringerne i loven om tobaksafgifter stemme imod forhøjelsen af cigaretskatten med 2 øre. Vi vil ved afstemningen over ændringerne i loven om omsætningsafgift af motorkøretøjer ikke stemme om det ærede medlem hr. Baunsgaards ændringsforslag om at erstatte den 16. marts som skæringsdato for betalingen af den højere indregistreringsafgift med den 26. marts. Vi mente, at regeringen skulle være blevet stående på den 16. marts, men når den forråder sit eget forslag, vil vi lade den bestemme. Jeg vil i øvrigt sige til det ærede medlem hr. Baunsgaard, at hvis man af konstitutionelle eller juridiske grunde anfægter fastsættelsen af den 16. marts som skæringsdato og siger, at det vil være en art lovgivning med tilbagevirkende kraft, så vil en fastsættelse af den 26. som skæringsdato også være det. Af den grund havde det ærede medlem altså ikke behovet at komme med sit ændringsforslag.

Når regeringen selv opgiver de 6 øre på benzinen, fordi det ærede medlem hr. Baunsgaard foreslår det, så har vi ingen grund til at forsøge at redde dem i land, og vi kan jo for øvrigt ikke; ellers kunne det havde været meget interessant. Hvis socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Westerby og hans meningsfælle havde mod til at stå fast ved forhøjelsen på de 6 øre, kunne den godt blive vedtaget, selv om det radikale venstres 10 medlemmer skulle stemme imod. Men det skulle jo ikke så være.

Dette hænger vel sammen med, at statsministeren nu engang har låst sig fast på

og har afgivet så mange edelige forsikringer om, at hvad der end sker, vil han aldrig nogen sinde gennemføre noget ved hjælp af et flertal her i tinget, som er betinget af socialistisk folkepartis medvirken. Det er jo en ting, som i grunden kunne gøre det hele så uendelig nemt for os.

Nu har der forud for disse forhandlinger her i dag været så mange spekulationer i dagspressen og blandt politikerne om, hvordan socialistisk folkeparti vil optræde. Man har spurgt, hvordan vi vil stemme, om vi vil være med til at vælte regeringen, om vi vil være med til at redde regeringen. Jeg har ikke begrebet alle disse spekulationer, de var inderligt overflødige. Det er ganske vist sådan, at efter de erklæringer, vi har fra den højtærede statsminister, så ville det jo være rimeligt og menneskeligt, om vi sagde: når de ikke på nogen måde vil have hjælp, så vil vi ikke hjælpe dem, så lad dem i herrøns navn blive væltet, hvis der er nogen, der vil vælte dem. Sådan er vi imidlertid ikke. Vi er ikke noget redningskorps. Vi ved godt, at en regering, og ikke mindst den nuværende, kan begå så store dumheder, at den ikke kan reddes, men vi er jo heller ikke ude på, at det gælder om for enhver pris og ved enhver lejlighed at styrte en regering.

Det, vi vil, er at gennemføre vor politik eller mest muligt af vor politik, og derfor vil vi naturligvis i denne situation stemme for de lovforslag og de ændringsforslag, vi kan godkende, og stemme imod dem, som vi anser for skadelige, urimelige eller ufornuftige. Så ganske enkelt er det, og det vil vi gøre uanset de eventuelle følger for regeringen. Vi vil fra sag til sag tage standpunkt, og hvis regeringen skulle komme i mindretal, så må den selv afgøre, om den vil følge Hedtofts eksempel fra dengang han efter pinefulde overvejelser valgte at lade sig glide i smørret.

Som jeg har sagt allerede, er vi rede til at støtte forslag om de nødvendige skatter til, at der kan skaffes dækning for statens udgifter, og vi vil gerne hjælpe regeringen